

॥ श्रीः ॥

அம்ருத ஹரி.

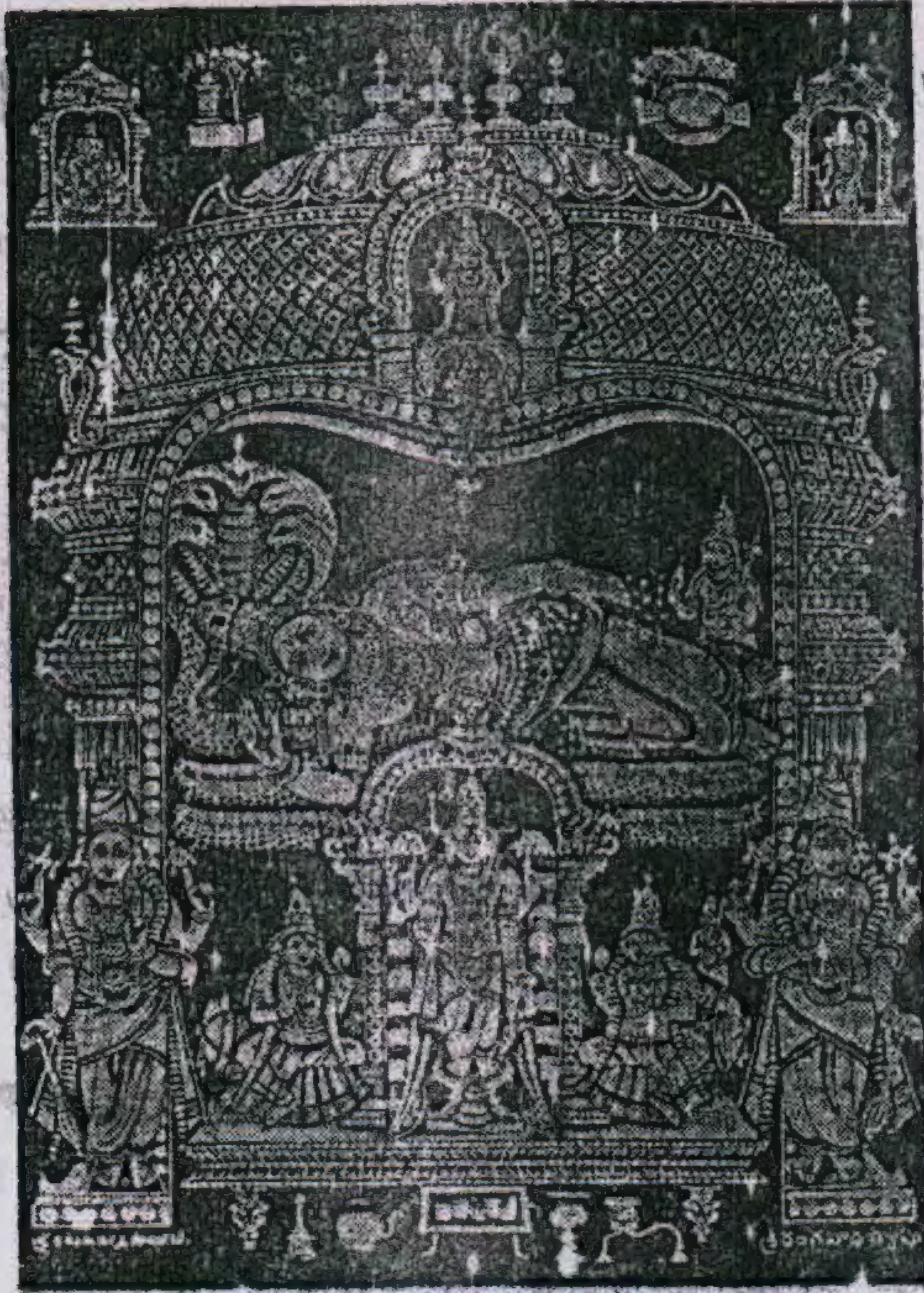
மாதந்தோறும் வெளிவரும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பந்தாயர்த்த
ப்ரகாசநப் பத்திரிகை.

188

பெர்வ பெருமாணன்
பவஞ்சக யஜுபயம்

விதரி — ஆனி

JUNE - 1959

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

पातु प्रणतरक्षायां विलम्बमसहन्निव ।
सदा पञ्चायुधीं विभ्रत्स नः श्रीरङ्गनायकः ॥

பத்ராதிபர்கள் :

ஸ்ரீ கரஞ்சீ ப்ர. அண்ணங்கராசாரியர்.
ஸ்ரீரங்கம் மெ. ஸுந்தரராஜாசாரியர், Mg. Ed.

வருஷச் சந்தா ரூ. 3—0—0

திருவரங்கம் பெரியகோயில் ஸம்பரோஷணம்.

वटदलदेवकीजठरयेदशिरःकमलास्तनशठकोपवारवपुषि रङ्गगृहे शयितम् ।

वरदमुदारदीर्घभुजलोचनसहननं पुरुषमुपासिषीय परमं प्रणतार्तिहरम् ॥

* பொங்கோதம் சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும் அங்காதும் சோரர்மே ஆள்கின்ற எம்பெருமான் செங்கோலுடைய திருவரங்கச் செல்வனுக்கு நாளது விகாரி ஸ்ரீ ஆனி மீ 28உ (12—7—59) ஞாயிற்றுக்கிழமை ஸப்தமி உத்தர நக்ஷத்ரம் கூடிய சுபயோக சுப தினத்தில் ஸிம்ஹ லக்ஷணத்தில் ஸம்பரோஷணம் நடக்க விருக்கிறது. அதற்குப் பூர்வாங்கமாக ஆனி மீ 22உ (6—7—59) திங்கட்கிழமை ம்ருத் ஸங்க்ரஹணம் செய்து மறுதினம் முதல் இருவேளைகளிலும் தீஹர்மம் ஸ்நபனம் முதலிய வைதிக கார்யங்கள் நடைபெற விருக்கின்றன.

நிர்வாஹ அதிகாரி, தர்மகர்த்தாக்கள், கமிஷனர்கள், கனம் அமைச்சர் அனைவரும் வைதிக கார்யங்களில் ஒருவித லோபமுமின்றி, சிறப்பாக நடத்துவதில் மிக சிரத்தையுடன் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள்.

கைங்கர்யபரர்களும் இதற்கு அநுகுணமாக மந்திர பூஜாதி லோபங்களில்லாமல் சிரத்தையுடன் நடத்தக் குதாஹலம் கொள்ள வேண்டும்.

இவைகள் செவ்வனே நடைபெற எம்பெருமான் இன்னருள் நல்க வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கின்றோம்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

श्रीरङ्गेश्वरमाश्रयेम कमलाचधुर्महीजीवितं

श्रीरङ्गे स सुखाकरोतु सुखिरं दास्यं च धत्तां मयि ॥

ஸ்ரீ:

பெரிய பெருமாளின் பலவகை யநுபவம்.

“अन्तर्ह्यतिरमेयमेकममृतम् — அந்தர்ஜ்யோ திரமேயமேகமம்ருதம் ” என்று போற்றப் பட்ட பெரிய பெருமாள் பஹிர்ஜ்யோதிஸ்ஸாக ஸைவை ஸாதித்தது முதலாக நமது லஹரி இன்னது செய்வதென்று தெரியாமல் தபிக்கின்றது. 12—7—59 ஆனி மீ 28-ஆம் தேதி சுபயோக சுபகரண சுபதினத்தில் * பாயுநீரங்கந்தன்னுள் பாம்பணைப்பள்ளி கொண்ட மாயனார் திருநன்மார்வும மரதகவுருவுநீதாரும் தூயதாமரைக்கண்களும் துவரிதழ்ப் பவளவாயும் ஆய சீர் முடியும் தேசம் கோலமாமணியாரமும் முத்துத்தாமமும் முடிவில்லதோரெழில் நீல மேணி பண்டுபால் ஸைவை ஸாதிக்கப் பெறலாகுமென்றறிந்து ஒருவாறு உள்ளந் தேறிப் பெரிய பெருமானைப் பலவாறு அனுபவிக்கப் பாரித்தெழுகின்றது. ஸ்ரீங்கராஜஸ்தவத்தில் பட்டர் அநுபவித்த முறையிலே அநுபவிக்க அபிருசி.

அதாவது அந்த ஸ்தவத்தில் (சீலா. 8ல்) ‘சிந்தாமணிமீவ, என்று ரத்னமாக அநுபவித்தார். (சீலா. 10ல்) ஸ்ரீங்கராஜப்ருங்க: என்று வண்டாக அநுபவித்தார். (சீலா. 14ல்) ரங்கசந்திரமா: என்று சந்திரனாக அநுபவித்தார். (சீலா. 63, 64, 65ல்) தாமரைத் தடாகமாக வநுபவித்தார். (சீலா 68, 71ல்) கல்பவ்ருக்ஷமாக வநுபவித்தார். (சீலா. 80ல்) கடலாக வும் மலையாகவும் களிறுகவும் அநுபவித்தார். (சீலா. 81லும்) கடல் குட்டியாக அநுபவித் தார். (சீலா. 82ல்) காளமேகமாக அநுபவித்தார். ஆக ரத்னம், வண்டு, சந்திரன், தாமரை தடாகம், கல்பவ்ருக்ஷம், கடல், மலை, களிறு, காளமேகம் என்கிற ஒன்பது பொருள்களாக அநுபவம் நிகழ்ந்துள்ளது. பட்டர் தம்முடைய ஸ்தவத்திற்கு ஸ்ரீங்கராஜஸ்தவ மென்று திருநாமம் சாத்தின படியாலே [ரங்கராஜனென்று அரசனாக வைத்துப் பேசினபடியாலே] ராஜாவாகவும் அநுபவமுள்ளது. இவ்வநுபவங்களுக்குரிய பொருத்தங்களை அடைவே விவரிக்கும் முகத்தாலே பெரிய பெருமானுடைய திருக்கல்யாண குணம்ருதஸாகரத்திலே ஆழ மூழ்கி ஆனந்திக்கக் கடவோம்.

1. ஸ்ரீங்கராஜ — ராஜாவாக வைத்து அநுபவம்.

தொண்டாடிப்பொடியாழ்வார் * அரங்கத்தம்மா ! பள்ளியெழுந்தருளாயே * என்று பதின்கால் கூறித் திருப்பள்ளியெழுச்சி பாடினார். உண்மையில் பெரியபெருமானுக்கு உறக்க மில்லை; * உறங்குவான் போல் யோகு செய்யும் பெருமானத்தனை. * கள்ளநித்திரை கொள் கின்றதாகவே கூறுகின்றார்கள். பட்டரும் * निद्रासि जागृत्य — நித்ராஸி ஜாஹர்யயா * என்றருளிச் செய்கிறார். ஆக உறங்காதவனை உறங்குவதாக வைத்து உணர்த்துவது தகுதியற்றது. மேலும் உறக்கமென்பது தமோ குண கார்யம்; சுத்த ஸத்வ நிதியான எம் பெருமானுக்கு தமோகுண கார்யமான உறக்கத்தை வைத்துப் பேசுவது அபசாரமுமாகும் என்று இங்ஙன சங்கிப்பவர்களுக்கு ஸமாதானமாம்படி திருப்பள்ளியெழுச்சிக்குத் தனியுன் சுலோகமிட்டருளியுள்ளார்கள் பூருவா சாரியர்கள். (அதாவது) — * तमेव मत्वा परवासुदेव

रङ्गेशं राजवदह्णीयम् — தமேவ மத்வா பரவாஸுதேவம் ரங்கேசயம் ராஜவத் அர்ஹணீயம் * என்பது. அர்ச்சாவதாரத்தில் எம்பெருமானுக்குத் திருவாராதநாதி உபசாரங்கள் செய்வதானது உலகில் மஹாராஜர்களுக்குச் செய்வது போல என்று பாஞ்சராத்ர ஸம்ஹிதைகளில் கூறப்பட்டுள்ளது. மஹாராஜர்களுக்கு வந்திகள் வந்து ஸுப்ரபாதம் பாடுவதுண்டாகையாலே அந்த க்ரமத்தை யநுஸரித்து எம்பெருமானுக்குத் திருப்பள்ளியெழுச்சி ஆமைந்தது. ஆகவே எம்பெருமானை அரசனாக வைத்துப் பேசுவதில் ஒளகித்யமுண்டு. அரசனது தன்மைகளும் எம்பெருமானது தன்மைகளும் ஒத்திருக்கும்படியை மூதலிப்போம்.

அரசனுக்கு ஐந்து விதமான நிலைமைகள் இருப்பது போலவே எம்பெருமானுக்கு முள்ளன. அரசனுடைய நிலைமைகளாவன— (1) பகற்போதில் ஸகல பரிஜந ஸேவ்யனாய்க் கொண்டு, தன்வீறு தோற்ற நியாயாலயத்திலிருந்து நியாயம் செலுத்துதல். (2) ராஜ்யத்திலுள்ளாருடைய குணதோஷங்களை யறிகைக்காக இரவிலே பிறரநியாதபடி கறுப்புடுத்து நகர சேரதனம் பண்ணுகை. (3) ராஜ்யத்தில் சினைகூரகைகளுக்காக மூன்று நான்கு அந்தரங்கர்களோடே கூடியிருந்து ஏகாந்தமாகக் கார்ய விசாரம் செய்கை. (4) துஷ்டஜந்துக்களை நிரஸிப்பதற்காக வேட்டையாடுகை. (5) வேட்டையாடின விடாய்தீர்ப் பூநீதாப்புகளிலே அபிமத விஷயங்களோடே வினையாடுகை. ஆகிய இவ்வைந்தும் அரசருக்குரிய நிலைமைகளாம். * பொங்கோகாதம் சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும் அங்கு ஆதுஞ்சாராமே ஆள்கின்ற வெம்பெருமான் செங்கோலுடைய திருவரங்கச் செல்வனார் * என்னப்பட்ட ஸ்ரீரங்கராஜனுக்கும் இங்ஙன ஐந்து நிலைமைகள் உள்ளனவென்பது * விண்மீதுருப்பாய் மலைமல் நிற்பாய் கடல் சேர்ப்பாய் மண்மீதுழல்வாய் இவற்றுளெங்கும் மறைந்துறைவாய் * என்கிற திருவாய்மொழிப் பாசரத்திற் காணக் கூடியது. கீழே விவரித்த அரசனது நிலைமைகளுக்கும் எம்பெருமானது நிலைமைகளுக்கும் எங்ஙனே ஒற்றுமையென்னில்;

(1) அரசன் பகற்போதில் ஓலக்கமிருப்பது போல எம்பெருமான் * वैकुण्ठे तु परे लोके श्रिया सार्धं जगत्पतिः । आस्ते विष्णुरचिन्त्यात्मा भक्तैर्भागवतैस्सह --வைகுண்டே து பரே லோகே ச்ரியா ஸார்த்தம் ஜகத்பதி; ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா பக்தைர் பாகவதைஸ் ஸஹ * என்கிறபடியே * பகற்கண்டெனென்று ஒருபகலான பரமபதத்திலே நித்யமுக்தர் ஸேவிக்க ஓலக்க மிருக்கை.

(2) அரசன் இராப்போதுகளில் பிறரநியாதபடி கறுப்புடுத்து நகரசேரதனம் பண்ணுமா போல எம்பெருமான் * இவற்றுளெங்கும் மறைந்துறைவாய் * உள்ளவாருள்ளிற் றெல்லா முடனிருந்தறிதி * என்கிறபடியே அந்தரங்கநியாயம் மறைந்து வர்த்திக்கை.

(3) அரசன் சினைகூரகைகளுக்காக மூன்று நான்கு அந்தரங்கர்களோடேயிருந்து ஏகாந்தமாகக் கார்யவிசாரம் செய்யுமா போல பாற்கடல் யோகநித்திரை செய்யுமெம்பெருமான் ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாதி வ்யூஹமூர்த்திகளோடே கூடியிருந்து சேதநரகநோபாயங் களைச் சிந்திக்கை.

(4) அரசன் துஷ்ட ஸத்வநிரஸநார்த்தமாகக் காட்டை நாடி வேட்டையாடுமா போலே எம்பெருமானும் * காட்டை நாடித் தேநுகனும் களிறும் புள்ளுமுடன் மடிய வேட்டையாடி வருவானே விருந்தாவனத்தே கண்டோமே * என்கிறபடியே * விநாசாய ச துஷ்க்ருதாம் * என்ற துஷ்க்ருத் விநாசநத்திற்காக விபவாவதாரங்கள் செய்கை.

(5) அரசன் வேட்டையாடின விடர்த்திரப் பூந்நீர்ப்புகளிலே அபிமத விஷயங் களையே வினையாடுமா போலே எம்பெருமான் ராமக்குஷ்ணாதி விபவாவதாரங்களிற் செய்த விநேரதிநிரஸனங்களினாலுண்டான விடாய் திரப் பரம போக்யங்களான * ஆராமஞ் சூழ்ந்த கோயில் திருமலை பெருமாள் கோயில் முதலான திவ்ய தேசங்களிலே இன்சுவைமிக எழுந் தருளியிருக்கை. ஆக அரசனுக்கும் அரங்கனுக்கும் ஒற்றுமை பொருந்திற்று.

2. எட்டாவது சுலோகத்தில் 'சிந்தாமணியிவ' என்றதற்குச் சேர அரங்கனை ரத்னமாகவநுபவித்தல்.

1. உலகத்துப் பொருள்களில் ரத்னமென்பதொன்றே மிகச் சிறந்தது. தெய்வங் களுக்குள் அரங்கனை மிகச் சிறந்தவன். பிள்ளைப்பெருமானையங்கார் * யாங்கடவுளென்றிருக்கு மெவ்வுலகிற் கடவுளார்க்கும் ஆங்கடவுள் நீயென்றும் அஃதுனக்கு வியப்பாமோ? * என்றார் கலம்பகத்தில். (2) ரத்னமானது ஒளியினாலே மேன்மைபெறும். ஸ்ரீரங்கநாத ரத்னமும் தனக்குப் பரபையான ஸ்ரீரங்கநாச்சியாராலே மேன்மை பெறுகிறபடி. (3) ரத்னம் எவ்வளவு விலையுயர்ந்ததாயினும் முன்தானையிலே முடிந்து ஆளலாம்படி ஸுலபமாயிருக்கும் அரங்கனும் பத்துடையவர்க்கு எளியவன். (4) ரத்னம் விலைமதிப்பறியாதான் கையில் அகப்பட்டு அற்ப விலைக்கு மாறும்; அதுவே மஹாராஜன் கையில் கிடைத்து ஸ்வயம் போக்யமாகும். எம்பெருமானும் அல்பர்களால் அல்பபரியாஜனம் விரும்பப்படுவான். ஆழ்வார்களுக்கு * தேனை நன்பாலைக் கன்னலையமுதை * என்று பரமபோக்யனாயிருப்பன். (5) ரத்னம் தன்னை யுடையவனை மார்பு நெறிக்கப் பண்ணும். எம்பெருமானும் தன்னைப் பெற்றவர்களை * எனக் காரும் நிகரில்லையே * என்று செருக்கிப் பேசப்பண்ணுவான். (6) ரத்னம் இடையில் ஒரு புருஷனைக் கொண்டே வாங்கப்படும். தரகிகள் உண்டே. எம்பெருமானும் * வேதம் வல்லார்களைக் கொண்டு. * (7) ரத்னம் சிலசில ஆசிரயங்களில் அதிகமான் மதிப்புப்பெறும். எம்பெருமானும் ஆழ்வார்களின் திருவாகடில் புகுந்து புறப்பட்ட விடங்களிலே பெருமேன்மை பெற்றிருப்பன். (8) க்ருத்ரிமமான கல்லும் ரத்னமென்று பேர் சுமந்து போலியாக நின்றாலும் வாசியறிய மாட்டாதவர்களே பிரமிக்கும்படியாய் விலகணார்கள் அதில் மயங்காதே யிருப் பர்கள். அது போல தேவதார்தரங்களும் பகவானென்று பேர்சுமந்து போலியாக நின் றாலும் ராஜஸ தாமஸர்கள் அவற்றிலே பிரமித்திருப்பார்களையன்றி சுத்த ஸாத்விகர் களான விலகணார்கள் அவற்றை அடுப்பிடு கல்லாக நினைத்திருப்பார்களத்தனை.

2. श्रीरङ्गराजभूषः -- ஸ்ரீரங்கராஜபூஷகம். அரங்கன் வண்டெனத் தருவன். (1) வண்டு பூங்கொத்தில் சுழலமிடும். ஸ்ரீரங்கராஜவண்டு லக்ஷ்மீ கல்ப லதோத்துங்க ஸ்தநஸ்தபகசஞ் சலம். (2) வண்டு கமலமலரிற் படிந்து அங்குள்ள ஸாரத்தை யெடுத்து ஜீவிக்கும். அரங் கன் * போதிற்கமல வன்னெஞ்சம் * என்றும் * பக்தநாடம் யத் வபுஷி தஹாம் பண்டிதம் புண்டரீகம் * என்றும் சொல்லப்படுவதான பக்தர்களின் ஹ்ருதய புண்டரீகமலரிற் படிந்து அங்குள்ள ஸாரத்தைக் கவர்ந்து களிப்பவன். ஆனதுபற்றியே ஸ்ரீரங்கராஜபூஷகம்: மே மாநஸரம்புஜே ரமதாம் என்றுரிங்கு. (3) வண்டு செவிக்கின்பமாகக் கீதம் பாடும். அரங்க னுடைய பாட்டின்பம் (உத்தரசதகத்தில்) * शैलोऽग्निश्च जलास्वभूव ... त्वं तेवैव्यतमास्वभूविथ भवदेयुक्तोन्मादने -- சைலோக்நிச்ச ஜலாஸ்ப்பூவ ... த்வம் தேஷ்வந்யதமாம் பபூவித பவத் வேணுக்வணோந்மாதநே * என்று அற்புதமாகப் பேசப்பட்டது. (4) வண்டு சோலைகளிலே சுழலமிடும். அரங்கன் * வண்டின ஸ்ராவஞ்சோலை மயிலினமாலுஞ்சோலை கொண்டல்

மீதணவுஞ் சோலை குயிலினங் கூவுஞ்சோலையான ஆராமஞ் சூழ்ந்த வரங்கத்தே. (6) வண்டு மதுவைப் பருகித் தென்னு தெனுவென்று முரலும். அரங்கன் பக்தாம்ருதமான திருவாய் மொழியைப்பருகி *பண்ணார் பாடலின் கவிகள் யானாய்த் தன்னைத் தான்பாடித் தென்னுவென்னு மென்னம்மான் * என்கிறபடியே தென்னுவென்று தெகுடாடுவன். (6) வண்டு பத்மாபிரி வச முடையது. பதுமத்தில் அபிரிவேச முடையது. அரங்கனும் (சிலையினால்) பத்மாபிரிவேச முடையவன். பத்மாயாம் அபிரிவேசமென்றபடியாய் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் பக்கலில் அபிரிவேச முடையவன். (7) வண்டு சாகாஸஞ்சார முடையது. அரங்கனும் அங்ஙனே. (இதுவும் சிலை) வண்டுகளின் ஸஞ்சாரம் கிளைகளிலே; அரங்கனுடைய ஸஞ்சாரம் வேத சாகைகளிலே. (8) நெருப்பைக் கண்டு அஞ்சியொதுங்குகிற வண்டுமுண்டு; அஞ்சாமல் அணுகுகிற வண்டு முண்டு; இவ்விரண்டையும் திருமங்கையாழ்வார் பெரிய திருமொழியிலருளிச் செய்தார். (எங்ஙனே யென்னில்;) (1—2—9) திருப்பிரிதிப் பதிகத்தில் * தாதுமல்கிய பிண்டி விண்டலர்கின்ற தழல்புரை யெழில் நோக்கிப் பேதை வண்டுகளெரி யென வெருவரு பிரிதி * என்றருளிச் செய்தார். பிண்டியாவது அசோகம். அசோக மலர் பூத்தால் அப்போதுண்டாகுமழகு நெருப்பு ஜ்வலிப்பது போலிருக்கும்; அதைக்கண்டு வண்டுகள் நெருப்பென்று அஞ்சி யொதுங்கி நிற்பதாக இங்குச் சொல்லிற்று. மேலே திருவெள்ளறைப் பதிகத்தில் (5—3—9) * ஒங்கு பிண்டியின் செம்மலரேறி வண்குழிதா * என்றருளிச் செய்தார். ஆகாசாவகாசம் வெளியடையும்படி வளர்ந்த அசோகமரம் செக்கஞ்செவ்வென்று நெருப்புப் போன்ற பூக்களினால் நிறைந்திருக்கவும் வண்டு அஞ்சாத அதில் ஏறியதாம். பெரிய பெருமாள் இது காறும் திருப்பிரிதி திவ்ய தேசத்து வண்டு போல நெருப்புக்கு அஞ்சியிருந்து, இப்போது திருவெள்ளறைப்பதி வண்டு போல அஞ்சாதே அதிற் புகுந்தனர் போலும். ... *

3. रङ्गचन्द्रमा: — ரங்கசந்த்ரமா: அரங்கனுக்கும் சந்திரனுக்குமுள்ள பொருத்தங்கள் காண்மின். (1) சந்திரன் * நவேரா நவேரா பவதி * என்று வேதமோதினபடியே புதிது புதிதாகத் தோன்றுவன். எம்பெருமான எப்பொழுதும் நாள் திங்களாண்டுழியுழிதொறும், அப் பொழுதைக்கப்பொழு தென்னாராவமுதமே * என்கிறபடியே நித்யாபூர்வமாகத் தோன்றுவன். * ஸஜாத நசெவ்வி தஜாத நசுவவஸவீலவநம் அநுபவரஸிகர்களின் உள்ள முணரும், (2) சந்திரன் அம்ருதகரன் என்று பேர் பெற்றவன். அம்ருதகிரணன் என்றபடி. எம்பெருமானும் அம்ருதகரன்; ரோஷபரதன் என்றபடி. (3) சந்திரன் * यथा.प्रह्लादनाचन्द्र: — யதா ப்ரஹ் லாதநாச் சந்த்ர: * என்றபடி தன்னுடைய காட்சியினால் அனைவரையும் களிக்கச் செய்வன் இஃது எம்பெருமானுக்கு மொக்கும். (4) சந்திரன் குளிர்ச்சியை வடிவெடுத்தவன், எம்பெருமானுக்கு இது கேட்கவேணுமோ? சந்திரனுக்குக் குளிர்ச்சியுண்டானது * चन्द्रमा मनसो जात: சந்த்ரமா மனஸோ ஜாத: * என்ற புருஷஸூக்தத்தின்படி எம்பெருமானுடைய திருவுள்ளத்தில் நின்றும் தோன்றினபடியாலே. எம்பெருமானுக்கே குளிர்ச்சி இயற்கை. (5) சந்திரன் சந்திர புஷ்கரிணியில் அவுமாஹநம் பெற்றவன்; இது * தாபத்ரயீமைந்தவபுஷ்கரிண்யாம் * என்கிற ஸ்ரீரங்கராஜ ஸ்தவச்சீலாகத்தின் உத்தரார்த்தத்தினால் விசதம். ஸ்ரீரங்கசந்த்ரனுக்கும் சந்த்ர புஷ்கரிணியில் அவுமாஹநம் இற்றைக்கு முண்டு; இது * पूर्वेण तां तद्वदुदारनिम्नप्रसन्नशीताशय-सगुनाया: — பூர்வேண தாம் தத்வதுதாரநிம்நப்ரஸந்நசீதாசயமந்நநாதா: * என்கிற ஸ்ரீரங்க ராஜஸ்தவச்சீலாகத்திலும் விசதம்.

4. उत्पुष्टपङ्कजतटाकमिव — தாமரைநீள்வாசத்தடம் போல்வான். பட்டர் வ்தவத் தில் அறுபத்திரண்டு சுலோகங்கள் வரையில் திருக்காவேரி, சோலைகள், திருவாங்கமாநகர், நகரபரிபாலகர்கள், கோபுரப்ராகாரமண்டபங்கள், த்வாரபாலகர்கள், ஆயிரக்கால்மண்டபம், சந்திரபுஷ்கரிணி, ஆழ்வார்கள் பதின்மர், விமானம், மேட்டமுகுசிங்கர், திருப்புவளை, ஸேனை முதலியார் பெரிய திருவடி பஞ்சாயுதாழ்வார்கள், சிறிய திருவடி, விபீஷணாழ்வான், திருப்பிரம்பு, திருமணத்தூண், கர்ப்பக்ருஹம், திருவடிவருடும் பிராட்டிமார்கள், சாமரைவிகம் மங்கைமார்கள் ஆக இவ்வளவுமனுபவித்து அறுபத்துமூன்றாவது சுலோகத்தில் தான் அரங்கமாகாமர்ந்த பெருமானை யநுபவிக்கத் தொடங்குகிறார். பெருமானே ஸேனிக்கிறென்னெனும் விலகினை மானதொரு தாமரைத்தடாகத்திலே வீழ்கின்றேனென்கிறார். ஒரு சுலோகத்தில் மட்டுமன்று; வரிசையாக மூன்று சுலோகங்களில் திருவாங்கேசனைத் தாமரைத் தடாகமாகவே பேசுகிறார். இது एष ब्रह्म प्रविष्टोऽस्मि श्रीमे शीतमिव हृदय - ஏஷ ப்ரஹ்ம ப்ரவிஷ்டோஸ்மி க்ரீஷ்டேம சீத மிவ ஹ்ரதம் * என்று மஹர்ஷிகள் காட்டின வழியே யாரினும் பட்டருடைய அநுபவம் அற்புதமானது. திருவாய்மொழியில் * மாயக்கூத்தா வாமனா! வினையென் கண்ணா! கண் கைகால் தூய செய்ய மலர்களா சோதிச் செவ்வாய் முகிழ்தா. சாயல் சாமத்திருமேனி தண்பாசடையா, தாமரைநீள் வாசத்தடம் போல் வருவானே யொருநாள் காணவாராயே * என்கிற பாகரத்தை யநுஸந்தித்துக் கொண்டே யருளிச் செய்கிறபடி. அரங்கனுக்கும் அம்புயத்தடாகத்திற்கும் உவமைப் பொருத்தங்கள் கேண்மின்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

(1) தடாகத்தில் தாமரைப்பூக்கள் மிக்ருக்கும், * கைவண்ணம் தாமரை வாய் கமலம் போலும் கண்ணிணையுமரவந்தம் அடியுமஃதே * (திருநெடுந்தாண்டகம்-21) என்கிறபடியே திவ்யாவயவங்களாகிற தாமரைப்பூக்கள் மிக்ருப்பன் எம்பெருமான். (2) தடாகம் மதஸ்யங்கள் விஹரிக்கப்பெற்றிருக்கும். எம்பெருமானும் * நய நஸமரா! * என்றும் * நய நஸமரா விபொள * என்றும் (வ்தவத்தில்) சொல்லுகிறபடியே திருக்கண்களாகிற மதஸ்யங்கள் பொலிய நிற்பன். உபேரா வஜஹ்ய-ஹ்ஸுரரிதஸமரா அஃஅ மூல்தெ க்ரியாஷ்ரா ஸ்ரீராமபு ணாமி நய நாவெஷ உமி உபாடி * (ஷ்லோ-99) என்கிற சுலோகரத்தம் இங்கு அநுஸந்தேயம். (3) தடாகம் தாமரையிலைகளைக் கொண்டிருக்கும். எம்பெருமானும் * அக்கமலத்திலே போலும் திருமேனியடிகளுக்கே * என்கிற திருவாய்மொழிப் பாகரத்தின்படி தாமரையிலை யென்னலாம்படியான திருமேனியைக் கொண்டிருப்பன். (4) தடாகம் தாபதப்தர்களின் தாபங்களை ஹரிக்கும். எம்பெருமான் எம்ஸாரமருகாந்தாரத்தில் சுற்றிச் சுழன்றலைந்து தாபத்ய தப்தராருடைய ஸகலதாபங்களையும் ஹரிப்பன். (5) தடாகம் தன்னுள்ளிறங்குவதற்குப் பல படிகளையும் பல துறைகளையுமுடைத்தாயிருக்கும். எம்பெருமானும் தன்னிடம் அவகாஹிப் பதற்கு கர்மயோகம் ஜ்ஞானயோகம் பக்தியோகம் ப்ரபத்தியோகம் ஆசார்யாபிமானம் என்னும் படியான பலபடிகளையும், த்யானம் யஜநம் அர்ச்சனம் ஸங்கீர்த்தனம் ப்ரணாமம் ப்ரதக்ஷிணம் என்னும்படியான பல துறைகளையுமுடையனாயிருப்பன். (6) தடாகம் தண்ணீர் நிரம்பப் பெற்றிருக்கும். எம்பெருமான் கருணாஸபரிபூர்ணனாயிருப்பன். (7) தடாகம் வேறு, தீர்த்தம் வேறு என்று பிரிக்கவொண்ணாமே தீர்த்தமையாயிருக்கும் தடாகம். எம்பெருமானும் * रसो वै सः। रसं ह्येवायं लब्ध्वाऽऽनन्दी भवति * என்கிற உபநிஷத்தின்படியே ரஸஸ்வரூபனாயிருப்பன். (7) தடாகம் தன்னில் துறைதப்பியிழிந்தவர்களை ஜீவிதமிழக்கப் பண்ணும். எம்பெருமானும் * காலை நன்ஞானத்துறைபடிந்தாடி * என்கிற திருவிருத்தப் பாகரப்படியே ஸதாசார்யர்கள் வழியாகத்

தன் பால் ஆவகா ஹியாதவர்களை விநாஸமே பலிக்கச் செய்வன். (8) பெரியதடாகம் மேன்மேலும் ஆலைவரிசைகள் பாரம்பப்பெறும். எம்பெருமானும் * ஸுஜிவிசியாகுலே — புஜவிசிவ்யாகுலே * என்கிற முதந்தமர்லையின்படியே, ஆனந்த பரவசனாய் மெய்யடியார்களைத் தழுவிக் கொள்ளத் * தோள்களாயிரத்தாய் * என்கிறபடியே சதராஷ்டாகப் பண்ணிக்கும் திருத்தோள்களையுடையனாயிருப்பன். (9) தடாகம் பலர் வாழவும், சிலர் கழுத்திலே கல்லைக்கட்டிக்கொண்டு சாகவும் இடமாயிருக்கும். * வல்லரக்கர் புக்கழுந்தத் தயாதன் பெற்ற மரதகமணித்தடம் * என்ற திருவாய்மொழியின்படியே நல்லவமர் பொலியெய்தவும் வல்லரக்கருமகாரும் புக்கழுந்தவும் நிலமாயிருப்பன் எம்பெருமான். (10) தடாகம் ஸ்நாநம் பானம் அநுஷ்டானம் முதலான பல செய்கைகளுக்கு உதவும். எம்பெருமான் * வாக்கினால் கருமந்தன்னால் மனத்தினால் சிரத்தை தன்னால் வேட்கை மீதூர வாங்கி விழுங்கினேற்கினியவாரே * (திருக்குறள்தாண்டகம் 4) என்கிறபடியே பலவகைய நுபவங்களுக்கும் உரியனாயிருப்பன்.

5. श्रीरक्षपारिजातः — நீரங்க கல்ப விருகஷம். எம்பெருமானைக் கல்ப விருகஷமாக மஹர்ஷிகளும் ஆழ்வார்களுங்கூடப் பேசியிருப்பதுண்டு. திருவாய்மொழியில் * எற்பரன் என்னையாக்கிக்கொண்டு எனக்கே தன்னைத்தந்த கற்பகம் * (2. 7. 11.) என்றார் நம்மாழ்வார். இதனால் கல்ப விருகஷத்திற் காட்டிலும் எம்பெருமானுக்கு நெடுவாசி சொல்லிற்றுகிறது. கல்ப விருகஷம் யாசகர்கள் வந்து அபேகித்தால் கொடுக்குமெய்யொழிய யாசகர்களை உண்டுபண்ணிக் கொடாது, எம்பெருமான் யாசகர்களையும் தானே படைத்தருள்பவன். கல்ப விருகஷம் தன்னிடத்து உள்ளவற்றைத் தந்திடும்த்தனையொழிய. தன்னையே தரமாட்டாது. எம்பெருமான் * நெய்யிடை நல்லதோர் சோறும் கையடைக்காயும் கழுத்துக்குப் பூனெடு காதுக்குக் குண்டலமும் மெய்யிட நல்ல தோர் சாந்தமும் தந்தருளுமா போலே தன்னையும் தந்தருள்பவன். விச்வாமித்ரன் போல்வார் பின்னே போதல், தூது போதல், தேரோட்டுதல் செய்தது தன்னைத் தந்தபடியாம். கல்ப விருகஷம் நமது ஊனக்கண்ணுக்குத் தெரியாதவாறு போல எம்பெருமானும் ஞானக்கண்ணுக்கன்றி ஊனக்கண்ணுக்கு தெரியான்.

6. अलविमिश्र निषीतम् — கடல் போன்றவனரங்கன். நம்மாழ்வார் அரங்கனுக்கு இட்டருளின * கங்குலும்பகலும் பதிகத்தில் * கடலிடங்கொண்ட கடல்வண்ணு! " என்றழைத்தார். ஸ்ரீரங்கனிமானத்தினுள்ளே ஒரு கடல் குட்டி சாய்ந்திருப்பதாகவே பட்டருடைய அநுபவம். * அர்ணவநர்ணக: * என்கிற அதுபுத பரபோகத்தை நினைத்தோறும் சொல்லுந்தோறும் நெஞ்சு இடிந்து உரும். (1) கடல் முந்நீர் எனப்படும். ஆற்றநீர் ஊற்றநீர் என்னப்படுகிற மூன்று வகைப்பட்ட நீரையுடையது கடல் என்றபடி. எம்பெருமானும் நீர்போன்ற கருணாஸம் மூன்றுவகையாக இருக்கப் பெற்றவன்; இயற்கையான இன்னருள், பிறர்படுந் துயரத்தைக் கண்டு தோன்றுகின்ற அருள், பிராட்டியின் புருஷகாரத்தாலே தோற்றுவிக்கப்பட்ட அருள் - என மூவகைப்படும் பகவானது கருணாஸம். (2) கடல் சிறமீன்முதலாகத் தமிழ்கிலம் வரையிலும் கிளிஞ்சல் முதலாக மணி மாணிக்கம் வரையிலும் அதம உத்தம விபாகநிலாமல் அனைத்துக்கும் தன்பக்கல் இடங்கொடுத்திருக்கும். எம்பெருமானும் " சிவனெடு பிரமன் வண்திருமடந்தை சேர் திருவாகம் " " ஏருளமிறையோனும் திசைமுகனும் திருமகளும், கூருளந் தனியுடம்பன் " " பசுபதி தேவாந் தவ தேவ தேவே " இதயாதிப்படியே ஸர்வபாச்யமாயிருப்பன். (3) கடல் தேவர்களுக்குச் சாவாமருந்தான அமுதத்தைச் சுரந்தளித்தது. எம்பெருமானும்

“ உண்பது சொல்லில் உலகனந்தான் வாயமுதம் ” “ தன்னைப் பெற்றேற்குத் தன்வாயமுதம் தந்து எனனைத் தளிர்ப்பிக்கின்றான் ” என்றும்படியே பேரன்புடையார்க்குச் சாவா மருந்தான வாயமுதத்தை யளிக்குமவன் (4) கடல் அளவிடமுடியாத ஆழமுடையது; “ ஐமுத்ர இவ கார்பீர்பே ” என்கிறபடியே எம்பெருமானது கம்பீரத் தன்மையும் பாசுமிட்டுப் பேச வொண்ணாதது. * கொள்ள மாளாவிற்ப வெள்ளமாகையாலே இதிலே யிழிவார்க்கு உள்ளாழம் காண்பரிது. (5) கடல் தன்பக்கலுள்ளதை மேகங்களுக்குக் கொடுப்பதுஞ் செய்யும்; மேகம் பெய்யும் நிறைத் தான் வாங்கிக்கொள்வதுஞ் செய்யும். எம்பெருமானும் “ அர்த்திதார்த்த பரிதாந தீக்ஷிதம் ” “ ஈகல பலப்ரதோ ஹி விஷ்ணு: ” என்கிறபடியே கொடுக்கவும் வல்லவன்; “ கரோமி யத் யத் ஈகலம் பரஸ்மை நாராயணயேநி ஸார்ப்பயாமி ” என்று கொடுப்பார் கொடுப்பவற்றைக் கொள்ளவும் வல்லவன் * தத் குருஷ்வ மதர்ப்பணம் ” என்பன. (6) கடல் மழைநீர் தன்னிடத்து விழப்பெற்றாலும் அதனால் ஒரு அதிசயமும் உண்டாகப்பெறுது; “ வர்ஷபிந்தே தாரிவ அப்தௌ ஸம்பந்தாத் ஸ்வாத்மலாபோ ந து கபளநத: ” என்கிறபடியே பெய்யும் முகிலுக்கு ஆத்ம லாபமே யத்தனை. எம்பெருமானுக்கு நாம் எவ்வளவு ஸமர்ப்பித்தாலும் அதனால் நாம் க்ருதார்த்தர்களாவது தவிர பகவானுக்குப் புதிதாகச் செல்வ நிறைவு ஒன்றுமில்லை. (7) கடல்நீர் நம்போல்வார் வாயில் புகுமாட்டாது கசக்கும்; ஆனாலும் “ **आचान्तसिन्धोः कुम्भीसूनु** ” — ஆசாந்தஸிந்தோ: கும்பிஸூநா: ” என்கிறபடியே குறு முனிவனுக்கு உணவாயிற்று; எம்பெருமானும் “ தோன்றல் வாளரக்கன் கெடத் தோன்றின நஞ்சினை ” என்கிறபடியே ஆஸூரப்ரக்ருதிகளுக்கு விஷமாயிருந்தாலும் சுவையறிவார்க்கு “ அமுதிலுமாற்ற வினியன் ” “ எனக்குத் தேனே பாலே கன்னலே யமுதே திருமாலிருஞ்சேலாக் கோனேயாகி ” என்னும் படி பரமபோக்யனாவன். (8) கடல்நீர் மாமுகிலின் வாய்வழியாக வந்தாலன்றி ஆர்க்கும் உபஜீவிக்க வொண்ணாது; எம்பெருமானும் ஆழ்வாராசார்யர்களின் திருவாய்வழியாக வந்தாலன்றி உபஜீவிக்கலாகான். இவ்விடத்தில் “ லக்ஷ்மீநாதாக்ய ஸிந்தௌ சடரிபு ஜலத: ப்ராப்ய காருணய நீரம் நாதாத்ரௌ அப்யஷிஞ்சத் ” என்கிற ச்லோகத்தின் விரிவான பொருளும் “ மேகம் பருகின ஸமுத்ராம்பு போலே நூற்கடற் சொல் இவர் வாயனவாய்த் திருந்தினவாறே ஸர்வதா ஸர்வோபஜீவ்யமாமே ” என்கிற ஆசார்யஹ்ருதய திவ்யஸூக்தியின் சீரிய பொருளும் அநுஸந்தேயம். (9) நாமெல்லாரும் கடலின் கரையிலே நிற்க வேண்டுமே யல்லது உள்ளே புக முடியாது; நிலவர்களை உட்புகுந்து ரத்னங்களைத் திரட்டிக் கொணர்வர்கள், அது போலே பகவத் விஷயத்திலே நாமெல்லாம் மேலெழ நிற்க, நம்பிள்ளை போலும் மஹான்களை ஆழ அவகாஹித்து வேதார்த்த நிதிகளை வாரிக் கொணர்ந்து கொடுப்பார்கள். (10) கடல் விஷத்தை யும் தந்தது, அமுதத்தையும்ளித்தது எம்பெருமானும் * பயக்ருத் பயநாசந: * என்கிற படியே பயத்தையும் விளைவிப்பன், பய நாசமும் பண்ணித்தருவன். (11) கடலுக்கு ஒரு பக்கத்தில் வரவுகளும் ஒரு பக்கத்தில் செலவுகளும்மாழிருக்கும்; [பல நதிகள் வந்து சேர்வது வரவு; மேகங்கள் நீர் புகந்துகொண்டுபோவது செலவு.] எம்பெருமானுக்கும் அர்ச்சாவதாரங்களில் இங்ஙனேயாழிருக்கும். ஆலயங்களில் உண்டியில் வரவுமுண்டு; பலவகைச் செலவு முண்டு. (12) “ அப்திர் லங்கித ஏவ வாரபடை: கிந்து அஸ்ய கம்பீரதாம் ஆபாதாந நிமக்ந பிவரதநூர் ஜாநாதி மந்தாசல: ” (முராரி) என்கிறபடியே வாரா விரர்கள் கடலைக்கடந்து விட்டாலும் அவர்களுக்கு உள்ளாழம் தெரியாது; அடிவரையில் அழுந்தின மந்தர கிரிக்கே அந்த ஆழம் தெரியும்; அதுபோலவே எம்பெருமான் விஷயத்தில் நாமெல்லாம் கவிகள் இயற்றித் துதிசெய்து விட்டாலும் அவன்படிகளை நாம் சிறிது மறியோம்; ஆழ்வார்கள் என்று திருநாமம் பெற்று அவ்விஷயத்தில் ஆழ ஈழுகியிருக்கும் மஹான்களை ஆழமறிவர்கள். “ பாலிற் கிடந்ததுவும் பண்டரங்கமேயதுவும், ஆலில் துயின்றதும் ஆரறிவார் — ஞாலத்தொரு

பொருளை வானவர் தம் மெய்ப்பொருளை, அப்பிலரு பொருளை யானறிந்த வாறு." என்று துணிந்து அருளிச்செய்தார் திருமழிசைப்பிரான். (13) கடல் கலங்காது; கலங்கினாலும் ஒரு நொடிப்பொழுதில் தானே தெளிவு பெறும்; தண்ணளியை வடிவெடுத்த எம்பெருமானும் சேற்றங் கொள்ளமாட்டான்: ஓளபாதிகமாகச் சேறினாலும் அடுத்த க்ஷணத்திலே அநுக்ரஹம் பொங்கி நிற்பன்: "மாவாலிபதமந்வகா:" என்னும்படி ஸுக்ரீமஹாராஜர் பக்கலிலும் "ஸாகரம் சோஷயிஷ்யாமி." என்னும்படி ஸமுத்ராஜன் பக்கலிலும் அளவு கடந்து சேரிச் சிவந்த இராம பிரான் அடுத்த க்ஷணத்திலே அருள் பொலிய நின்றமை காண்க. (14) கடல் கடக்க அரிதாயினும் நாவாயினால் எளிதாகக் கடக்கலாகும். 'பாதார்போஜே வரத! பவதோ பக்தி நாவம் ப்ரயச்ச' (முகுந்தமாலை) என்கிறபடியே பக்தியாகிற நாவையைப் பெற்றால் எம்பெருமானாகிற கடலையும் எளிதாகக் கடந்து விடலாம். 'பத்துடையடியவர்க்கு எளியவன்.' (15) கடலருகேயிருந்தாலும் விடாய் தீர்த்துக்கொள்ள வேறொரு நீர்நிலை தேட்டமாகும். சாஸ்த்ரங்களால் எம்பெருமானை எவ்வளவு அநுபவித்தாலும் ஈர்ச்சையிலிழிந்தாலன்றி ஆர்த்தி சாந்தியில்லையாம். (16) எவ்வளவு காரிய நிர்ப்பந்தங்களிருந்தாலும் பெருஞ் செல்வர்கள் சிறிது போதாவது கடற்கரை சாராதிரார்கள்; அதுபேரலவே பல காரியங்களையும் சுருக்கிக் கொண்டு தினப்படி ஒரு நாழிகைப் பொழுதாவது பகவத் கதையிலும் பகவத் ஸேவையிலும் ஆர்வையா திருக்கலாகாது.

7. अधौ निहितम् अद्रिमिव — பச்சை மாமலை போல் மேனி. நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியில் * நின்ற குன்றத்தினை நோக்கி நெடுமாலே! வாவென்று கூவும் * என்றருளிச் செய்துள்ளார். இதனால் மலையைக் கண்டவாறே நெடுமாலென்கிற ப்ரதிபத்தியுண்டாகுமென்பதறிந்தோம். இங்கே ஈட்டில் பிள்ளா னுடைய நிர்வாஹமொன்றும் நஞ்சேயருடைய நிர்வாஹமொன்றும் காட்டப்பட்டுள்ளது. "வடிவில் பெருமையைக் கண்டவாறே ஐகத்தை யடையத் தன் திருவடிகளின் கீழ் யிட்டுக்கொள்ளும்படி பெரிய வடிவையுடைய திருவுலகளந்தருளின ஸர்வேச்வரன் என்று நினைத்து இங்ஙனே வாராயோவென்றழைக்கும்" என்று பிள்ளான் நிர்வாஹம். "மலை பேரமாட்டாதே, பலகால் வர்ஷிக்கையாலே அழுக்கற்றுப் பசுகு பசுகென்றிருக்குமே; அத்தைக்கண்டு அவன் ஸாபராதனாகையாலே லஜ்ஜித்து வந்து கிட்டமாட்டாமையாலே பச்சைப்பிடைத்தையிட்டு முட்டாக்கிட்டு லஜ்ஜிக்கிறுனென்று ... உமக்கு லஜ்ஜிக்க வேண்டுவதுண்டோ? இங்ஙனே போரீர் எனானுமின்றார்" என்று நஞ்சேயர் நிர்வாஹம். ...

8. श्रीरङ्गकुञ्जरः — ஸ்ரீரங்கநாதமத்தகஜர். ஸ்ரீரங்கநாதனை யானையாக அநுபவிப்பதிலுள்ள பொருத்தங்கள் காண்மின். (1) ஆனையின்மீது ஏறவேண்டியவன் ஆனையின் காலைப் பற்றியே ஏறவேண்டும்; எம்பெருமானிடஞ் சென்று சேரவேண்டியவர்களும் அவனது திருவடியையே பற்றிச் சேர வேண்டும். * உன்னடிக்கீழமர்ந்து புருந்தேனை. * (2) ஆனை தன்னைக் கட்டத் தானே கயிறு எடுத்துக் கொடுக்கும்; 'எட்டினை ஓரண்டெனுங் கயிற்றினால்' (திருச்சந்தவிருத்தம்) என்கிறபடியே எம்பெருமானைக் கட்டுப்படுத்தும் பக்தியாகிற கயிற்றை அவன் ருனை தந்தருள்வன்; "भगवन् भक्तिमपि प्रयच्छ मे" 'மதிநலமருளினன்.' (3) யானையை நீராட்டினாலும் அடுத்த க்ஷணத்திலே அழுக்கோடே சேரும்; எம்பெருமான் சுத்த ஸத்வமய னாய் பரமபவித்தியாயிருக்கச் செய்தேயும் * பொய்நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பு முடைய நம்பால்வாரோடே சேரத் திருவுள்ளமாயிருப்பன் வாத்தஸல்யத்தாலே.

“ ஷம் ஷம் ஷுத ஜாவிவவெஷஸகுதெஷஸ-நாஞ் ஜ-தெஷஸ-விநீகரொதி ।
ஸ்ரீரஜகரீ, கமலம் கனவ ஷாசவ । 2வி ய-ஓஸ்ரவிகு நிஷெஷா ”

என்கிற ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவச்சீலாகத்தை இங்கு விவரிப்பது. (4) யானையைப் பிடிக்கவேண் டில் பெண் யானையைக்கொண்டே பிடிக்க வேண்டும்; பிராட்டியின் புருஷகாரமின்றி எம்பெரு மான் வசப்படான். (5) யானை, பாகனுடைய அநுமதியின்றித் தன்பக்கல் வருபவர்களைத் தள்ளிவிடும்; எம்பெருமானும் “ வேதம் வல்லார்களைக் கொண்டு விண்ணோர் பெருமான் திருப் பாதம் பணிந்து ” என்றபடி பாகவதர்களை முன்னிட்டுப் புகாதாரை அங்கீகரித்தருளான். (6) யானையின் பாஷை யானைப் பாகனுக்கே தெரியும்; எம்பெருமானுடைய பாஷை திருக்கச்சி நம்பி போல்வார்க்கே தெரியும். பேரருளாளப் பெருமானோடே பேசுமவரிடே நம்பிகள். “ ஸ்ரீகாஞ்சீபூர்ணமிச்சேண ப்ரீத்யா ஸர்வாபிபாஷிணே. ” (7) யானையினுடைய நிறறல் இருத்தல் கிடத்தல் திரிதல் முதலிய தொழில்கள் யாவும் பாகனிட்ட வழக்காயிருக்கும்; எம் பெருமானும் “ கணிகண்ணன் போகின்றான் காமருபூங்கச்சி மணிவண்ணா நீ கிடக்க வேண்டா. உன்றன் பைந்நாகப் பாய் சுருட்டிக்கொள் ” என்றும், “ கிடந்தவாறெழுந்திருந்து பேசு ” என் றுஞ் சொல்லுகிற திருமழிசைப்பிரான் போல்வார்க்கு ஸர்வாத்மநா விதேயனிடே. (8) யானை உண்ணும்பேரது இறைக்கும் அரிசி பலகோடி நூறுபிரமெறும்புகளுக்கு உணவாகும்; எம்பெரு மானமுது செய்து சேஷித்த ப்ரஸாதத்தாலே பல கோடி பக்த வர்க்கங்கள் உஜ்ஜீவிக்கக் காண்கிறோம். (9) யானைக்குக் கை நீளம்; எம்பெருமானும் * அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கையன். “ நீண்ட அத்தக் கருமுதிலே யெம்மரன்றன்னை. ” என்றதுங் காண்க. (10) யானை இறந்தபின் பும் உதவும்; எம்பெருமானும் தீர்த்தம் ப்ரஸாதித்துத் தன்னுடைச் சேரதிக்கு எழுந்தருளின பின்பும் இதிறாஸபுரணங்கள் அருளிச்செயல்கள் மூலமாகத் தனது சரிதைகளை உணர்த்தி உதவுகின்றானிடே. (11) யானைக்கு ஒரு கையே உளது; எம்பெருமானுக்கும் கொடுக்குங் கையொழியக் கொள்ளுங் கை இல்லையிடே. அர்த்தித்யபரிதானதிஷிதம் । (12) பாகனுக்கு ஜீவ னங்கள் ஸம்பாதித்துக் கொடுக்கும் யானை; எம்பெருமானும் அர்ச்சகபரிசாரகர்களுக்கும் தன்னை நிர்வஹிக்கின்ற வித்வான்களுக்கும் ஜீவநாஜ்ஜீவநப்ரதன். ...

9. अद्वै श्यालुख शीतकालमेघः — திருவாங்கக் காளமேகம். (1) மேகமானது பெய்யவேண்டுமிடமளவும் சென்று பெய்யும். எம்பெருமானும் * வந்தருளியென்னெஞ்சிடங் கொண்ட வானவர் கொழுந்தே * மண்மீதுழல்வாய் * என்கிறபடியே தனது க்ருபாரஸத்தை வர்ஷிக்க வேண்டுமிடங்களேறச் சென்று வாழவுலகினில் பெய்திடுவன். (2) மேகமானது மின்னலுள்ள காலம் நீர் நிரம்பப் பெற்றிருக்கும். எம்பெருமானும் மின்னல்போன்ற பிராட்டி யோடு கூடியிருக்குங் காலத்திலே க்ருபாரஸம் விஞ்சியிருக்கப் பெறுவன். (* இந்திரயா தடித்வாந் * என்றார் பட்டர்.) “ இவள் ஸந்திதியாலே காகம் தலைபெற்றது; அதில்லாமை யாலே ராவணன் முடிந்தான் ” என்கிற முழுகூப்படி திவ்ய ஸூக்தி காண்க. (3) மேக மானது தான் மொண்ட இடத்திலும் பெய்யும்; எம்பெருமான் தான் ஞான வெள்ளத்தை மொண்டுகொண்ட இடத்திலும் உபதேச வெள்ளத்தைப் பெய்திடுவன். விபவாவதாரத்தில் தனக்கு ஞானமளித்த வஸிஷ்டாதிசுளுக்கும் தான் ஞானமளிக்கத் தொடங்கினமை ஸ்ரீராமா யண ப்ரஸித்தம். சித்ரகூடத்திலே வஸிஷ்ட முனிவன் பெருமாள் பக்கலிலே சில தர்ம ஸூக்தம்ங்கள் கேட்கப்பெற்றானுயிற்று.

* வெலாஹம் தெ வி துராஹாய-ஃ தவ வெவ வரஃதவ ।

* தாய் வடிவத்தி வஜத்தி வவெவ் பவ்வி தா ஐரூபி: | சுவரூபகூட-

வஞ்சகாணாம் பொருவல்வெதுஷம் ஸம்ஸாரம் ! — தவமி வர்ஷதி பர்ஜந்ய ! ஸர்வே

பல்லவிதா த்ருமா; அஸ்மாகமர்க்கவ்ருகூரணம் பூர்வபத்ரேஷு ஸம்சய: * என்றான் ஒரு மஹா கனி. மழைபெய்ய எல்லா மரங்களும் தளிர்க்கும்; எருக்கிலைபோல்வன வீழ்த்தொழியும். ஆகவே மழை சிலர்க்குத் தீய்கு, சிலருக்கு நன்மை. எம்பெருமான்படியுமப்படியே. * பரித்ராநாய னாதாநாம் விநாசாய ச துஷ்க்ருதாம் * என்று தானே சோதிவாய்திறந்து பணித்தானே. * கஞ்சன்நாள்சுவர் கருமுகிலெந்தாய் * * தாயர்மகிழ ஒன்றார் தளர * இத்யாதி. (12) மேக மானது, * எத்தனையும் வான்மறந்த காலத்தும் பைங்குழிகள் மைத்தெழுந்த மாமுகிலே பார்த்திருக்கு மென்கிறபடியே பயிர்கள் வேறு புகலற்று எதிர்பார்க்கப் பெற்றிருக்கும். எம் பெருமானும் * களைவாய்துன்பம் களையாதொழிவாய் களைகண் மற்றிலேன் * என்று சாதக வ்ருத்திகளான அநந்யகதிகளால் ப்ரதிகழிக்கப்பட்டிருப்பன். ...

பெரியபெருமான நுபவம் முற்றிற்று.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

சென்னை மாநகரில் வாக்கியஜ்ஞம்.

சென்னையில் ஜியார்ஜ் டவுன் கோவில்தப்ப நாய்க்கன் வீதி 48 நெ. உப்பட்டீர் ஆழ்வார் செட்டியார் ராமாநுஜகூடத்தில் நடைபெறப் போகிற வாக்கியஜ்ஞத்தைப் பற்றி ஏற்கனவே லஹரியில் பிரசுரமாகியிருப்பது அன்பர்களுக்கு நினைவிருக்கும். நிகழும் ஜூன் மாத முடிவில் ஆரம்பித்து நடத்துவதாகப் பிரசுரம் செய்யப்பட்டிருந்தது. சில காரணங்களினால் ஜூன் மாதத்தில் நிறுத்தி ஜூலை மாதத்தில் 15உ புதன்கிழமையன்று தொடங்கி 26—7—59 ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று முடிவு செய்வதாக நிச்சயிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றின விவரங்களெல்லாம் பல பாஷைகளில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆங்காங்கு திவ்ய தேசங்களில் பரவியுமிருக்கிறது. அந்த பத்ரிகைகளைக் காண விருப்பமுள்ளவர்கள் ஸ்ரீஉவே. P. B அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமி, சின்னகாஞ்சீபுரம், என்ற விலாசத்திற்கு எழுதிக் கொள்ளலாம். உபய வேத பாராயணங்களில் அந்வயிக்க விருப்பமுள்ளவர்கள் ஷெ வாக்கியஜ்ஞ ஸமிதியின் காரியதர்சிக்கு 27—6—59 தேதிக்குள் எழுதிக்கொண்டு அவருடைய அங்கீகார பத்ரிகை வரப் பெற்றுக் கொண்டே யக்குத்தில் அந்வயிக்க வேணுமென்பது பத்திரிகையின் ஸாராம்சம்.

கார்யதர்சியவர்களின் விலாஸம்:

ஸ்ரீமான். எரி. ஸுப்ராயலு செட்டியார்.

3. தம்புநாயகன் தெரு. (காசிச் செட்டித் தெரு ஸமீபம்)

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

If not delivered Please return to:—

"AMRUTALAHARI" OFFICE,

East Chitra Street, Srirangam.

To

Sri

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Printed and Published by S. M. Sundararajacharya at the Sri Vilasam Press, Srirangam.